

вече и почесто воювала. Л. Д. 1874 р. 79. А то бива когато воюва болесть на бубы-ты. ib. 184. Кога наоколо воюва сипаница-та. ib. 87.

Впадни ил. св. попаду: Ташко му кой в' рѣцъ имъ впадни! Чѣка го кука, колъ и бѣсило! Гп. 23.

Впивъ ил. св. **Впивамъ** ил. дл. 1)—очитъ (син. впули)—уставлю, устремлю глаза: Финикианинъ управитель, като вни очи на Телемаха (*arrétant ses yeux sur T.*), стори му са че помни да го е виждалъ. Т. 122. Сичкытъ войски неподвижни имахъ очитъ си впити въ него (*les yeux attachés sur lui*). ib. 180. Очитъ му оставатъ впити и неподвижни връху крайморието (*les yeux demeurent attachés et immobiles sur le rivage*). ib. 237. 2)—пръстенъ—надѣваю (кому) перстень (обручальныи): Ага ми Стоянъ отиде, Тамамъ ми даръе даряха, Сичкьемъ-немъ дарие мѣстаха И него дарие дариха—Тионка-на риза лионена; Той хи е впивалъ поарстенъенъ, Бабу гу даде Маруди. Ч. 323. „Бабчюле мила и драги! Който е впивалъ поарстенъенъ?“—„Поатникъ е дошиоалъ, сноахуло; И негу дарие дарихме, Тионка—на риза лионена,—Той ти е впивалъ поарстенъенъ“. ib. Издателъ ib. такъ объясняетъ это, впрочемъ, совершенно простое употребление ил. впивамъ къ объекту прѣстенъ: Дарени-тъ на свадбѫ или годешъ, като възмездie на дарѣ-тъ давать пары на годеницѫ-тѫ или невѣстѫ-тѫ; това ся нарича „пивъ, а отъ него и дума-та впивамъ“. (Ср. сл. запивъ). **Впивъ са** **Впивамъ са** 1) по значению впиваюсъ употребляются въ смыслъ быть впалу: По много мѣста затрупаны-ты кости отъ животны ся впили и отпечатили по варовиты мягки каманіе. Л. Д. 1872 р. 131. Здраво-то сѣмя (*отъ пеперуды*) быва синкаво-сиво, или тъмно-мръко, въ срѣдѣ-тѫ си малко впито. ib. 1874 р. 202. 2) по первоначальному значению пью—быть упоену: Годеница-та отъ най-напрѣдъ въ първи-тъ си годенични дни, ходи като несвѣтна и впоена отъ жилостъ и радость. Ч. 68. Годеницъ-тъ, впоенъ отъ любовнѫ радость, чисто глѣда да са сѣбре съ роднини-тъ на годеницѫ-тѫ си. ib. 73.

Впѣлъно нар. вполнѣ: Та да може той впѣлъно да отговори на свой-тъ позивъ. Л. Д. 1869 р. 118. (Това дружество) по-скоро и впѣлъно да постигне той свой высокъ задатъкъ. ib. 1871 р. 238.

Впосѣлъ ил. св. посѣю, положу начало: Злобное несъгласie Гърци Давно междѫ впосѣли бѣхъ. Гп. 73. Злобно обаче несъгласie, Мълви раздоры кто бѣ впосѣло, Носѣше горко разорѣніе. ib. 75. Чѣрный Богъ и негове злобни духове аbie изпроводихъ грозная злотворница вѣщица за да впосѣе мѣлвъ. ib. 238.